

Virkeligheden er Indskrænkning i det kommunale Selvstyre, ligesom der jo desværre i det sidste halve Aars Tid ved saa mange Lejligheder har foreligget Forsøg paa at indskrænke det kommunale Selvstyre, den kommunale Myndighed i det hele taget. Det er sikkert utvivlsomt efter Danske Lov, at til større Vedligeholdelsesarbejder skal det, der kaldes Sognemændenes egen Andagt, paa moderne Dansk, Kommunalbestyrelsens Samtykke, indhentes. Det er ligeledes givet, at efter Loven af 1888 krævedes Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Det er ligeledes givet, at omkring 1898 stod Venstre i Udvalget paa det Standpunkt, at Kommunalbestyrelsens Anbefaling skal indhentes. Og endelig er det jo bekendt, at den forrige Kultusminister forelagde et Forslag, hvori der ogsaa krævedes Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Jeg forstaar da ikke, at man nu vil gaa bort derfra. Jeg ser, at den højtærede Kultusminister ikke er til Stede, men den højtærede Indenrigsminister er jo til Stede paa hans Vegne. Jeg kunde ellers have haft Lyst til at spørge det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og hans Meningsfæller: Hvorledes kunde de stemme imod vor Ændring, og hvorledes kunne de nu, da den er forkastet, stemme for det foreliggende Forslag, efter at den højtærede Kultusminister forleden har erklæret, at han var stemt for at indhente Kommunalbestyrelsens Anbefaling, den Gang Højre var i Flertal i Borgerrepræsentationen. Men nu, da de liberale ere i Flertal i Borgerrepræsentationen, ønsker Kultusministeren ikke længere at indhente Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Jeg synes, at der deri ligger en Haan fra Ministerens Side mod det nuværende Flertal, som — synes jeg — burde bevirke, at de københavnske Venstremænd maatte stemme imod dette Forslag, som røber Mistillid til det ny Flertal. Situationen er den ganske besynderlige, at den forrige Kultusminister, som var Højremand, var *ikke* bleven betænkelig, skønt hans Parti ikke længere havde Flertal, men et nyt Parti, nemlig Venstre, havde Flertallet. Men alligevel vilde den forrige Kultusminister, som var Højremand, indhente den københavnske Kommunalbestyrelsens Anbefaling og ikke blot Erklæring. Derimod er den nuværende Kultusminister, som er Venstremand, bleven betænkelig, fordi der er kommet et nyt Flertal; fordi Højre ikke længere, men Venstre er Flertal. Det er en højst forbavsende Situation.

Man kan sige, at dette ikke er noget

stort Spørgsmaal, men sammen med en hel Række andre Spørgsmaal røber det en Tendens, som har den allerstørste Betydning, nemlig den Tendens, at Venstre efter at være blevet Regeringsparti ikke længere interesserer sig saa varmt som tidligere for Kommunernes Rettigheder. Venstre har gennem en Menneskealder — og med Rette — med Styrke klamret sig til det kommunale Selvstyre, fastholdt det til enhver Tøddel over for Statsmagten, hvad der var rimeligt, eftersom Venstre sad og regerede i en Mængde Kommuner, medens Højre sad og regerede i Staten. Men efter at Venstre har faaet Statsmagten i Hænde, har det tabt sin Interesse for Kommunernes fri Selvstyre og Kommunernes Rettigheder. Man saa det med Regeringens Skattelovsparagraf; man ser det ved Bespisningsloven, hvor man er bange for, at vi skulle møtte for mange sultne Børn gennem Kommunerne; man ser det ved Alderdomsloven, hvor man nu fra Folketingets Side vil foreslaa at afskaffe den nuværende Alderdomsforsørgelse, som ligger i Kommunernes Haand. Man ser det her, hvor man tidligere under Højre har vedtaget, at Kommunalbestyrelsens Anbefaling skal indhentes, men nu vil stryge den, stik imod Venstres Standpunkt. Det er en farlig Tendens. Tidligere holdt man paa, at Kommunerne maatte gerne gaa i forskellig Uniform. Det kunde være godt over for den ensformede Stat, den Gang den havde Højre-Uniform. Nu, da Staten har Venstre-Uniform, ønsker man ogsaa, at alle Kommuner skulle helst have samme Uniform, nemlig den, der er de nuværende Magthaveres. Den Stilling, Venstre har indtaget til dette Spørgsmaal, er Udslag af en Tendens, vi i højeste Grad maa beklage. Nu maa vi klamre os til det kommunale Selvstyre og saa indtrængende som muligt opfordre Demokratiet til at gøre det.

Hvis Kultusministeren havde været til Stede, kunde jeg ønske at rette et bestemt Spørgsmaal til ham. Jeg ved ikke, om den tilstedeværende Indenrigsminister vil svare derpaa. Det er, hvorledes det kan forsvares, som Situationen har udviklet sig, at vedtage og gennemføre og iværksætte denne Lov? Jeg vil tage et ganske aktuelt Eksempel. I Gaar blev Grundstenen lagt til en ny Kirke paa Østerbro, Nazarethkirken. Til denne Kirke have Medlemmerne, som sluttede sig dertil, bidraget 70,000 Kr., og Kirkefonden har bidraget 15,000 Kr., i alt altsaa 85,000 Kr. Dertil er ikke noget at sige. Det have de Ret til, og det kan ogsaa, som udtalt af